

RAUMA-REPOLA DIVING CLUB - RRDC

O-renaaja

Jäsentiedote 1/04 - helmikuu
Internet: <http://welcome.to/rrdc>
sähköpostilista: rrdc@ae.tut.fi

18.2. jääsukelluskurssi

Tässä lehdessä mm.:

- UUSI PJ ESITTÄYTYY
- UUSI HALLITUS JA TOIMIHENKILÖT
- NORPPA-ASIAA
- UUSI KAMMIO TULOSSA
- KURSSI -INFORMAATIOA
- VAPAASUKELLUSARTIKKELI
- MATKAKERTOMUS STAVANGERIN SUUNNALTA
- TIETOA KESÄLEIRISTÄ
- TIETOA LASKETTELUPÄIVÄSTÄ
- SUOJA-ALUELUPAHAKEMUS

Eläkkeelle jäänyt seuran PJ ottaa nykyisin rennosti. Kuva AN.

Puheenjohtajan palsta

Vuosi vaihtui ja samalla vaihtui seuran puheenjohtaja ja hallitus. Hallituksen jäsenet ovatkin useimmille tuttuja, mutta koska itse olen viime vuotta lukuun ottamatta ollut vähemmän aktiivinen, esittely lienee paikallaan.

Olen 38 vuotias, kotoisin Tampereelta ja tällä myös opiskellut. Perheeseeni kuuluvat vaimo Helena ja norpat Leo (12 v) ja Paula (10 v) sekä lapinkoira Pelmu.

Aloitin sukeltamisen Imatran Voiman Voimasukeltajissa vuonna 1999. Kurssin jälkeen sukeltelin muutaman sukelluksen Voimasukeltajien retkillä Suomenlahdelle ja seuraavana syksynä sukelsin ensimmäisen kerran lämpimissä vesissä, perheen kanssa Eilatissa lomaillessani. Sen jälkeen, vuonna 2000, muutimmekin Pirkanmaalle ja sukeltaminen jäi tauolle. Liityin kuitenkin jo vuonna 2001 RRDC:iin mutta aktivoituin sukeltamaan uudelleen vasta elokuussa 2002. Viime vuonna suoritin seuramme P2-kurssin sekä naapuriseuran N1-kurssin ja Helenakin innostui sukeltamisesta.

Puheenjohtajan tehtävät otin vastaan asiaa aikani harkittuani, RRDC:n hallituksen toimintaa alkuunkaan tuntematta, eivätköhän nuo tehtävään kuuluvat asiat vähitellen minulle kirkastu.

Seuramme ajankohtaisimpiin haasteisiin varmasti kuuluu kammion korvaaminen uudella tilalla ennen aktiivisimman sukelluskauden alkua. Sopiva tila on löytynyt Pyynikin suunnalta, entisen Suomen Trikoon voimalaitoksen pohjakerroksesta.

Vuokrasopimuksesta on sovittu ja uusi kammio pyritään saamaan käyttöön maaliskuun alkuun mennessä.

Tila vaatii siivousta ja kunnostusta ja kaikkien jäsenten aktiivinen talkoopanos on tarpeen, jotta pääsimme nauttimaan uudesta, toimivasta kammioista mahdollisimman pian. Talkoot tullaan organisoimaan sähköpostilistan kautta, mutta mikäli et listalla ole, voit ottaa minuun yhteyttä talkoisiin osallistumisesta. Kammioasiaa on lisää myöhemmin tässä lehdessä.

Turvallista sukellusvuotta toivottaen

Jari Leppäkoski

Kammioasiaa

Kuten puheenjohtajan palstalla jo manitsinkin, uusi kammio sijaitsee Pyynikillä, entisen Suomen Triכון voimalaitoskiinteistössä. Tila on noin 40 m², mutta maksamme vuokraa 20 m²:tä, koska osan lattiapinta-alasta vievät käytöstä poistetut prosessilaitteet. Tila saadaan käyttöön heti kun olemme sen mieleisemme kuntoon talkootöillä kunnostaneet, vuokraa alamme maksaa huhtikuun alusta. Homma alkaa ylimääräisen romun siirtolavoille kantamisella. Kiinteistöyhtiö järjestää siirtolavata käyttöömme perjantain 6.2. kuluessa ja romut pitää saada tilasta pois maanataihin mennessä.

Kun ylimääräinen romu on saatu tilasta pois, lienee paikallaan jonkin asteinen siistiminen, vaikka romua lukuun ottamatta tila itse asiassa on kohtuullisen siisti vanhaksi teollisuuskiinteistöksi.

Tilan tehokas käyttö pitää myös suunnitella ja tilaa riittäneen jonkin verran myös omien varusteiden varastokoppien rakentamiseen. Omien varusteiden varastokoppeihin on etu-oikeus innoikkaimilla talkoolaisilla!

Jari Leppäkoski

Pikkasen vaatii laittoa ja TALKOOVÄKEÄ!

Hei Norppaväki!

Vuosi on käynnistynyt tutuissa merkeissä. Kevään aikana on vanhempien norppien ohjelmassa S2-korttien suoritukset, joten rankkaa treeniä on tiedossa. Nuorempien kanssa aletaan läpikäydä S1-suorituksia ja jonkun verran myös teoriaa. Loppukevääälle on suunniteilla hauskanpitoa monessakin muodossa - siitä lisää myöhemmin.

Muutamia poikkeuksia kevään ohjelmassa. **Maaliskuun 6.-7. päivinä** olemme näillä näkymin lähdössä **Helsinkiin norpparalliin**, joten silloin ei hallilla ole ohjattua toimintaa - uimaan toki pääsee. Toinen poikkeus on heti seuraavana **viikonloppuna 14.3., jolloin on seuran lasketteluretki**. Kaikki norpat

ovat tervetulleita lasketteluretkelle, ja asiasta löytyy lisää tietoa tämän lehden sivuilta. Myöskään silloin ei siis ole ohjattua allastoimintaa.

Ohessa vielä Emmin kirjoittama juttu lokakuisesta Merirosvorallista, joka Pidettiin Tampereella. Rallissa oli hauskaa ja kaikki sujui hyvin, joten toivottavasti mahdollisimman moni norppa lähtee ralleihin jatkossakin!

Nähdään altaalla!

***Laura &
muu ohjaajatiimi***

Merirosvoralli Tampereella 25. -26. 10. 2003

Olin odottanut ystäväni kanssa merirosvorallia monta viikkoa. Viimein se koitti! Siellä oli tosi kivat oltavat, mutta yällä jotkut kuorsasivat, mutta kyllä minua se nauratti!

Vihdoin me lähdimme Pyynikin uimahallille. Enimmäisellä rastilla piti mennä autiolle saarelle lankkua pitkin ja pukea vedessä varusteet ylle. Toisella rastilla kesytettiin delfiini ja toinen parista veti toista ja toinen oli kyydissä (kumidelfiiniin). Kolmannella rastilla piti etsiä pressun alta pussi jossa oli palloja. Neljännellä rastilla kaadettiin keiloja, jotka olivat altaan reunalla, edellisen rastin palloilla.

Viidennellä rastilla täytyi sukeltaa neljään metriin hakemaan kiekkoja joissa oli kirjaimia ja muodostaa sana joka oli MERIROSVOLIPPU. Minä ja minun kaverini ei pystytty!

Illalla oli disco siellä oli kivaa!! Siellä oli myös minun toinen kaveri (ei se toinen, jonka pari olin merirosvorallissa) Perttu!

Oli kivaa ja ensi kerralla kaikki mukaan!

Emmi Tiusanen

Koulutus uutisia

Terve kaverit! Joulukinkut on syöty ja hiihtokausi on parhaimmillaan. Jäätäkin on jo niin paljon, että ehdittiin kokeilla sukeltamista avannossa (siis enemmän avannossa kuin jään alla...). Tapahtumarikkaasta iltapäivästä taitaakin löytyä tarkempi selostus muualta päin lehteä.

Taas on tulossa vilkas koulutusvuosi. Tarjonta alkaa kurssilla, jossa käsitellään sukeltamista jäätävissä olosuhteissa eli kyseessä on siis **Jääsukelluskurssi**. Ajankohtana on teorian osalta **ke 18.2. klo 18.00** sekä kurssiin liittyvä sukellustapahtuma sijoittuu **lauantaille 21.2.** Kyselyt sekä ilmoittautumiset kurssista Niemelän Katille. Hintaa kurssilla on 20 euroa. Tasovaatimuksena kurssilla on P2/AOWD/tms. Vaikka pääpaino kurssilla onkin avantosukeltamisessa, on kurssin opeista hyötyä myös avoveden aikaan, silloin kun lämpötila laskee lähelle nollaa ja riski kaluston (regulaattorit, liivit yms.) jäätymiselle kasvaa.

Tänä vuonna järjestetään yksi sukelluksen peruskurssi. Kurssi-paikkana on Tampereen uintikeskus Kalevassa. P1 –kurssi (CMAS) alkaa teorialla **7.4. klo 18.00**. Loput teoriat ja altaat kuluttavat viikonloppuja seuraavasti: **17-18.4., 24-25.4. sekä 15-16.5.** Viikonloppu alkaa sukeltajien allasvuorolla klo 8.00-10.00 ja jatkuu munkkikahvin jälkeen muutamalla teoriatunnilla. Kurssiin kuuluva **avovesileiri järjestetään Kaatialassa pe-su 28-30.5.** Kurssin hinta on 380 euroa. Kurssille otetaan mukaan 12 oppilasta. Kurssin vastuukouluttajana

toimii Kati Niemelä, M2. Tiedustelut ja ilmoittautumiset allekirjoittaneelle.

Viime vuoden, erittäin positiivisten kokemusten mukaisesti, on tänäkin vuonna **P2-kurssi** jaettuna kahteen osaan. Ensimmäinen osa sijoittuu viikonlopun **19-20.6.** molemmin puolin, jolloin opetellaan kuivapuvun saloja sekä teoriassa että kokeillaan puvun käyttäytymistä altaassa ja avovedessä. Tämän jälkeen oppilaat saavat kesän aikana harjoitella puvun käyttöä omilla alle 15 m sukelluksillaan. Syksyllä, kun puvun käyttö on hanskassa, niin suoritetaan kurssin loppuosa, jolloin tehdään mm. kurssiin liittyvät vaativimmat sukellukset. Vastuukouluttajana kurssilla tulee olemaan Ari Nissinen. Ilmoittautumisia voi lähettellä minulle päin.

Edellä kerrottu järjestely mahdollistaa sekä P1- että P2-kurssien suorittamisen samana kesänä. Tämä onkin myös hyvin suositeltavaa! Varsinkin jos on kiinnostunut sukeltamisesta pohjoismaisissa viileissä vesissä.

P3-kurssin järjestämisestä on kyselyt kovasti. Saadaanko kyseistä kurssia järjestettyä tänä vuonna, niin siitä infoa mahdollisesti seuraavassa O-renkaassa. Kiinnostuksen osoituksia voi lähettää edelleen minulle...

Keväällä jatkuvat taasen hyväksi havaitut **keskiviikkosukellukset**. Ensimmäinen kerta on **19.5.** ja jatkuu kerran viikossa ainakin 9.6. asti. Tarkemmat paikat ja ajat lähempänä. **Nitroksi 1 -kurssin** järjestämistä suunnitellaan kovasti. Asiasta lisätietoa, kunhan tiedämme asiasta lisää.

Seuran kouluttajia on myöskin tarkoitus kouluttaa eteenpäin. Kesäkuun alussa lähtee Ari ns. Cross-over -koulutukseen, jossa hän päivittää osaamisensa vastaamaan myös tulevia NAUI -vaatimuksia. Syksyllä meikäläisen on tarkoitus osallistua M2-kurssille.

Netistä osui silmään, että isosisko-seuramme TaUrSu suunnittelee ensi syksyille **syväasukelluskurssia** (CMAS). Ajankohta on **20-22.8.2004**. Hinta on 270 euroa ja vaatimuksena P3 -taso. Vastuukouluttajana toimii Marko Kauppinen.

VAPEPA eli vapaaehtoinen pelastuspalvelu on jo yli vuoden ollut tulollaan myös Tamperelaisten sukeltajien keskuuteen. Tuolloin J-P Tanner (TaUrSu) oli kyseisen aiheen kouluttajakurssilla. Vuoden 2003 aikana SUSL sai viranomaishyväksynnän ensimmäisen tason etsintäsukeltaja -kurssille ja pilottikurssi järjestettiin syksyllä 2003. Paikkakuntana taisi olla Joensuu. Tänä keväänä kyseinen **etsintäkurssi** järjestetään viimeinkin (!) Tampereella. Ajankohta **21-23.5.** ja lähtövaatimuksena on P2 kurssin

jälkeen tehdyt 80+ sukellusta. Kurssin hinta on 60 euroa ja vastuukouluttajana on J-P Tanner. Hänelle siis asiaan liittyvät ilmoittautumiset ja tiedustelut.

Näkymisiin altaalla tai avannon reunalla

Reima

Reima odottelee jäädytysvuoroa. Kuva AN

Koulutusaikataulu 2004

18.2. Jääsukelluskurssi alkaa

21.2. Jääsukekurssin 'avovedet'

7.4. P1-kurssi alkaa

17.-18.4. P1-kurssin altaat alkavat

24-25.4. P1-kurssi altaat jatkuu

15-16.5. P1-kurssi altaat loppuu

19.5. ke-suke

28-30.5. P1-kurssin avovedet

26.5. ke-suke

2.6. ke-suke

9.6. ke-suke

18-20.6. P2-kurssin kuivapukuosa (sekä muutama ilta ennen ja jälkeen) xx-xx.y P2-kurssin loppuosa

Tapahtumia muualla:

21-23.5. Vapepa -koulutus (TaurSu)

20-22.8. Syväasukellus -kurssi (TaurSu)

Kalusto

Terve toverit!

Seuran kalustorintamalla on tapahtunut viime vuosiin nähden joitain muutoksia, niin maantieteellisissä seikoissa kuin myös vastuuhenkilöissä. Nykyisinä kalustovastaavina toimivat Hakalan Henri ja minä. Nimeni on Ville Viljanmaa, liityin RRDC:n vuonna 2001, vuoden Hemmua myöhemmin. Luokitus meillä molemmilla on P2 ja Nx1. Emme siis ole mitään vanhoja mursuja ja opittavaa on paljon. Kritiikkiä ja uusia ehdotuksia saa antaa heti kun mieleen tulee, myös kalustoasioihin liittyen :)

Maantieteellisistä seikoista suurin muutos oli vanhasta kammioista luopuminen.

Se oli kova isku seuralle vaikeuttaen omatoimisia ilmatäyttöjä huomattavasti. Kauan kestänyt uuden kammion etsintä on nyt vihdoinkin tuottanut tulosta ja tätä kirjoitettaessa on yli 90 % todennäköisyys että meillä ON helmikuun alusta lähtien UUSI KAMMIO (tällä hetkellä vuokrasopimus vielä puuttuu). Kammion sijainti tulee olemaan pyynikillä hotelli Rosendahlin lähistöllä, mutta siitä tarkemmin myöhemmin. Aikataulusta sen verran, että koska kyseessä on vanha ja likainen tila pitää siellä tehdä jonkin verran vanhojen romujen poistoja ja siivousta. Se pitäisi saada aikaiseksi helmikuun aikana, ja eiköhän se sopivalla talkoohengellä onnistune. Talkoista lisää sähköpostilistalla. Kunhan paikka on valmis voidaan sinne sijoittaa taas kaikkien käytettäväksi seuran kompressorit,

regut ja muut kilkkeet.

Eipä tässä sen kummempia, toivotan kaikille hyvää sukellusvuotta 2004!

Nähdään reissuilla jäiden sulettua ja toivottavasti jo sitä ennen jäiden alapuolella!

Ville Viljanmaa

Ville Kaatialassa. Kuva AN.

SEURAN KESÄLEIRI TAIVAS- SALOSSA 4.-6.6.2004

Perinteinen kesätapahtuma järjestetään tällä kertaa Taivassalossa, Kustavin tuntumassa. Mukaan mahtuu 30 henkilöä. Sukellukset on tarkoitus tehdä Helsinginranta-nimisessä kaivoksessa, jossa syvyyttä riittää n. 20-30 m. Paikka sopii myös P1-tason sukeltajille, koska kaivosta kiertävät rampit eri syvyyksillä ja äkkijyrkkää pudotusta ei näin ollen ole. Kaivosta on kehitetty hienoksi sukelluskohteeksi nimenomaan jylhien seinämien ja näkymien vuoksi. Mahdollista on sukeltaa myös lähistöllä sijaitsevassa Uhlun kaivoksessa, joka kohteena on matalampi.

Majoittuminen tapahtuu maatilamajoituksessa Pyörilän tilalla, joka sijaitsee vain viitisen kilometriä Helsinginrannasta. Seitsemälletoista nopeimmalle löytyy sänkypaikka pihapiirissä sijaitsevasta rakennuksesta (12 sänkyä + 5 varavuodetta). Loput voivat yöpyä omissa teltoissa tai mukaan otettavassa puolijoukkue-teltassa.

Viikonloppupakettiin sisältyy aamu- ja iltapalat sekä yksi lämmin ruoka lauantaina. Huoneissa yöpyville on petivaatteet ja pyyhkeet talon puolesta. Iltaisin on käytössä rantasauna ja uintimahdollisuus meressä. Saunaan pääsee myös päivällä, sillä oleskelutiloista löytyy pesutilat. Erillinen kokoontumistila illanviettoa varten löytyy niin rantasaunalta kuin pihapiiristä.

Leirin hinta on huoneessa yöpyvältä n. 70 euroa, puolijoukkue-teltassa majoituttavalta n. 46 e. Omista teltoista peritään 5 e lisämaksu/teltta. Tarkemmat hinnat varmistuvat myöhemmin.

Ilmoittautumiset mieluiten sähköpostilla 30.4. mennessä Heidille: hhakari@hotmail.com. O-renkasta löytyy puhelinnumero, jos meilailu ei onnistu. Ilmoita haluatko huone- vai telttamajoituksen.

Heidi Hakari

Jääsukelluskurssi

Tammikuun 17. päivän jääsukellusyrityksemme jälkeen päätimme järjestää seurassamme jääsukelluskurssin, jotta tästä ihanuudesta pääsisivät useammatkin nauttimaan (tai yrittämään).

Kurssi on tarkoitettu kaikille seuramme jäsenille, joilla on vähintään P2 / AOWD -tasoinen pohjakoulutus. Kurssi maksaa 20 euroa ja se järjestetään helmikuussa viikolla 8. Kurssi sisältää yhden illan jääsukellukseen liittyvää teoriaa ja yhden jääsukelluksen.

Teoria ke 18.2 klo 18 -> Tea-clubin saunalla

Jääsukellus la 21.2, paikka selviää kurssin aikana

Tervetuloa

Ilmoittautumiset ja lisätiedot

Kati.niemela at luukku.com

0400-466276

Kati

Laskettelupäivä 14.3.04

Seuran perinteinen laskettelupäivä järjestetään tänä vuonna **Sappeen** hiihtokeskuksessa 14.3.04. **Kokoon-tuminen tapahtuu lipunmyynnin edessä rinteen päällä klo 09:00.** Kyydit paikalle tehdään kimppekyydeillä Tampereelta.

Ilmoittautuminen tapahtuu norppien osalta Lauralle ja muut ilmoittavat halukkuutensa Leppäkosken Jarille, joka toimii pääjärjestäjänä reissulla. **Etukäteisilmoittautuminen** on

tärkeää, jotta ostoslistaa osataan suunnitella etukäteen. Ilmoittautumiset 10.3. mennessä vastuuhenkilöille.

Kerho tarjoaa jälleen paikan päällä makkaraa ja limua. Tulet tarjoaa Sappeen hiihtokeskus.

Kimppekyytien koordinoitua hoitavat myös Laura ja Jari. Vaikka saisittekin auton täyteen omatoimisesti, niin ilmoitelkaa silti suunnitelmista Jarille.

Postituslistan muutokset

Seuran sähköpostilista siirtyi uuteen aikakauteen. Normaalille käyttäjälle tärkeimmät muutokset ovat seuraavia:

- Voitte itse käydä muuttamassa sähköpostiosoitteenne, johon haluatte postin saada
- Voitte poistaa itsenne listalta halutessanne
- Uudet jäsenet voivat itse käydä liittymässä listalle (<https://ae.tut.fi/mailman/listinfo/rrdc>)
- SPAM-postien listalle pääsy on aikaisempaa vaikeampaa
- Listalle voivat postittaa vain listalla

olevat tai erikseen hyväksytyt henkilöt. Muut mailit menevät minun hyväksynnän kautta

Saitte jonkin aikaa sitten mailin, missä oli ohjeet miten teette muutoksia listan osoitteisiinne. Kerran kuukaudessa tulee muistutusmaili, missä on mm. henkilökohtainen salasananne muutosten tekoon. Ongelmissa ottakaa yhteyttä allekirjoittaneeseen. Pudotan lehdestä mailiosoitteistitan kokonaan pois, koska sen ajantasalla pitäminen on mahdollonta.

Antti

Jäsenmaksuista

Tämän O-renkaan mukana on jäsenmaksulappu, johon on valmiiksi merkitty kunkin osalle tulevat maksut. Tänä vuonna saa aikaisempaan tapaan perhealennusta jäsenmaksuista. Samaan perheeseen kuuluvista vain yksi maksaa täyden maksun, muut saavat 10 euroa alennusta. Alennus annetaan seuraavilla ehdoilla:

- alennus koskee vain "täysjäseniä" eli Norppia ja Sukeltajia (Kuutit ja Sukellusavustajat maksavat muutenkin vain 25 euroa/vuosi)
- alennus annetaan vain jos henkilöt kuuluvat samaan perheeseen ja asuvat samassa osoitteessa

HUOM! Jäsenmaksut on maksettava eräpäivään mennessä.

Minun täytyy päivittää seuran jäsentiedot SUSL:iin 20.2. mennessä ja minä ilmoitan tiedot sen mukaan

kuinka jäsenmaksut on maksettu. Sukeltaja-lehti tulee vain niille, joiden tiedot ilmoitan Liittoon.

Hallikorttimaksut

Jäsenmaksun yhteydessä peritään sukeltajilta myös uimahallimaksu (8 euroa). Maksu koskee kautta 9/2003 - 8/2004. Maksu peritään jo nyt ettei tarvitse syksyllä erikseen lähettää maksulappuja.

Tässä vielä luettelona kaikki syyskokouksessa päätetyt maksut:

- Jäsenmaksu, sukeltajat 40 euroa
- Jäsenmaksu, norpat (sis.hallikortin) 40 euroa
- Jäsenmaksu, kuutit ja sukellusavustajat 25 euroa
- Liittymismaksu, sukeltajat 90 euroa
- Uimahallimaksu 8 euroa
- Peruskurssi 380 euroa

Risto Esala

Rauma-Repola Diving Club Ry 2004 hallitus ja toimihenkilöt

RRDC:n johtokunta

Puheenjohtaja:	Jari Leppäkoski
Varapuheenjohtaja:	Marko Niemelä
Sihteeri:	Heidi Hakari
Koulutusvastaava:	Reima Mäkiranta Risto Esala
Varajäsenet:	Ville Viljanmaa Pekka Vaittinen
Tilintarkastajat:	Mauri Saksala ja Ari Kärkkäinen
Varatilintarkastajat:	Laura Oikari ja Kati Niemelä

Erityisalueet:

Rahastonhoitaja:	Risto Esala
Koulutus:	Ari Nissinen, Kati Niemelä, Reima Mäkiranta
Tekniikkasukellus:	Marko Niemelä
Tiedotus:	Antti Nissinen
Norppatoiminta:	Laura Torkkeli
Räpyläuinti:	Sakari Leinonen
Vapaasukellus:	Simo Kurra
Lääketiede:	Matti Penttilä, Markku Rantanen, Heikki Rasi
Kalusto:	Ville Viljanmaa, Henri Hakala
Leirit, matkat:	Heidi Hakari (kesäleiri) ja Jari Paavilainen
Huvitoimikunta:	Laura Oikari

Talven ensimmäisiä jäasukelluksia

Lauantaina 17.1 oli sovittu tapaaminen Aspinniemeen kello kymmeneksi. Paikalle piti tulla Kati, Marko, Reima, Laura, Pekka ja Risto ihan vain naruttamaan muita. Päivä sinänsä alkoi hyvin, koska kello 10.10 luulin olevani väärässä paikassa, koska ketään muuta ei näkynyt. No, totuttuun tapaan sovitut ajat ovat kuin VR:n aikataulut. Lisäksi vähän jännitti ensimmäinen jäasukellus.

Kun kutakuinkin kaikki olivat saapuneet paikalle, alkoi todellisen avannon teko. Kyllähän sitä minä, Kati ja Laura aloiteltiin jo, mutta muut innokkaammat suorastaan vaativat päästä sahaamaan.

Siinä porukalla suunniteltaessa avannon kokoa, huomattiin että jäälle oli yhtäkkiä noussut melkoinen sumu. Riston kanssa pohdittiin, että onko pakkasen noussut vai laskenut vai mitä on tapahtunut, koska on näin sumuista. Todettiin kuitenkin sumun johtuvan jostain muusta syystä kuin pakkasesta? Kun vihdoinkin kolmion muotoinen ja sääntöjen mukainen kolo oli jäässä, sovittiin sukellusparit. Kati ja Marko ensimmäisenä vesiin ja minä olin turvasukeltajana.

Kun pintaköydet oli saatu sidottua asianmukaisesti kaikkien kolmen vyötäröille, oli ensimmäisen parin aika lähteä. Tuli ilmoitus "Me ollaan maksimissaan 45 minuuttia". Päätti painui veden alle. Ensin Marko sitten Kati. Noin kaksi minuuttia myöhemmin molemmat ovat pinnalla, koska Markon liivin täyttönappi oli jäässä. Ja juuri niin päin jäässä, että sukellusta

oli mahdotonta jatkaa. Siinä samalla, kun Kati käänsi Markon oikeata venttiiliä kiinni, hän täytti omaa liiviään pysyäkseen pinnalla. Silloin tapahtui jotain sellaista mitä kukaan paikallaolijoista ei ollut nähnyt. Katin liivin haitariletku räjähti. Eli, ensimmäinen pari oli sukeltanut sukelluksensa, 1,5 min / 2,3 metriä.

Siinä tapausta ihmettellessämme ja toisten vahinkoa harmitellessamme, Pekka lähti vetämään kamoja ylleen.

Kun oli toisen parin vuoro, eli minä ja Pekka, Risto siinä muistaakseni tuumaili, että Halcyonin liivit ovat

näköjään vain Floridan luolia varten. Pekka lähti todistamaan, että asia ei

pidä paikkaansa. Laskeuduttiin Pekan kanssa pariin metriin ja tarkistettiin suunta. "ok" lähdetään. Heti merkin

jälkeen katselin kuinka parini oli selkä jäätä vasten liivi pullollaan. Jäin odottelemaan pariin metriin ja katselin

kuinka toinen räpiköi ja yritti päästä avantoon. Siinä odotellessani tajusin että Halcyonit ovat todellakin hyviä vain Floridassa. Pian pinnalta tuli

merkki, että lähde yksin vain. Laskeutuessani pohjalle en osannut odottaa mitä tulee vastaan ja missä

syvyydessä. Onneksi mitään erikoista ei löytynyt ja pohjakin tuli vastaan 17,5

metrissä. Lähdin siitä rantaan päin Katselemaan ympäristöä. Koska alkoi tulla jo vähän kylmä, ajattelin että 30

minuutin sukellus saa riittävä ensimmäiseksi jäasukellus kerraksi. Aivan ongelmitta sukellukseni ei kuitenkaan sujunut. Pintanaru oli jäänyt jään alapintaan kiinni, joten

sen tempomisessa oli oma touhunsaa. Kun tulin pintaan, Antti oli saapunut kameran kanssa ottamaan kuvia tähänastisesti ainoasta onnistuneesta sukelluksesta.

Koska muiden laitteet eivät toimineet, sain siinä vielä jäädä turvasukeltajaksi Reiman ja Lauran sukelluksen ajaksi. Kun kolmas pari oli lähtenyt matkaan, katseltiin avantoa ja juteltiin niitä näitä. Kohta avanto alkoi "kiehua" ja ounasteltiin jonkinlaisia ongelmia myös kolmannen parin kohdalla.

Pian Laura singahti pintaan melkoisella vauhdilla. Syynä ei ollut mikään Halcyon tyyppinen vika vaan juuri päinvastoin. Sekä liiviin, että pukuun ei suostunut tulemaan ilmaa ja kaiken hyvän päälle regu oli alkanut puhaltamaan. Kolmannen parin sukellus saavutus oli siis 3 minuuttia / 17,5 metriä. Tosin Reimalle annettiin

vielä mahdollisuus tehdä pieni reissu yksin. Tämä sinkku sukellukseen ei tosin kestänyt 2 minuuttia kauempaa. Syynä jälleen liivin täytyminen. Tällä kertaa kyseessä ei ollut Floridan mallin liivi.

Koska (melkein) kaikki olivat tyytyväisiä sukellukseensa, lähdettiin puimaan päätä huimaavia sukelluksia hampurilaisille. Omasta mielestäni päivä oli loistava ja oikein antoisa.

Lyhyt yhteenveto päivästä: 2 tuntia turvasukeltajana ja 30 minuuttia sukeltamista. Muut harjoittelivat varusteiden pukemista ja riisumista pakkasessa. Täydellisen päivästä teki myös se, että minulla oli syntymäpäivä ja RRDC:n sukeltajaverit antoivat hyvän lahjan: avannon.

Henri Hakala

Yleispuuhastelua avannon reunalla. Kuva AN.

Tapahumakalenteri

Helmikuu

- 6.2. O-rengas (1/5)
- 10.2. Introitto (Marko Niemelä)
- 14.2. Retki venemessuille (Reima Mäkiranta)
- 18.2. Jääsukelluskurssi alkaa
- 20.2. Introitto (Marko Niemelä)
- 21.2. Jääsukelluskurssin "avovedet"

Maaliskuu

- 14.3. RRDC:n laskettelupäivä (Jari Leppäkoski)
- 19.3. O-rengas (2/5)
- 20.3. Jääsukellusta Kaatialassa (Pekka Vaittinen)

Huhtikuu

- 3.4. Yleiskokous
- 3.4. RRDC:n räpyläuintikilpailut (Sakari Leinonen)
- 7.4. Peruskurssi alkaa
- 17-18.4. Peruskurssin altaita
- 24-25.4. Peruskurssin altaita

Toukokuu

- 14.5. O-rengas (3/5)
- 15.5. Vesilahden rantojen siivous
- 15-16.5. Peruskurssin viimeiset altaat
- 19.5. Keskiviikkosukellus (Marko Niemelä)
- 21-23.5. Merireissu (Pekka Vaittinen)
- 21-23.5. Vapepa-koulutusta (TaurSu)
- 26.5. Keskiviikkosukellus (Reima Mäkiranta)
- 28-30.5. Peruskurssin avovedet

Kesäkuu

- 2.6. Keskiviikkosukellus (Kati Niemelä)
- 4-6.6. Kesäleiri (Heidi Hakari)
- 9.6. Keskiviikkosukellus (Risto Esala)
- 18-20.6. P2-kurssin kuivapukuosa

Heinäkuu

- 4-11.7. Viikon merireissu Orbiit aluksella (Marko Niemelä)

Elokuu

- 6-8.8. Merireissu (Jouko Jousea)
13.8. O-rengas (4/5)
13.-15.8. Kaatiala ja Tuuri (Tuula Rinkinen)
20.-22.8. Merireissu (Simo Kurra)
20.-22.8. Syvä sukellus -kurssi (TaurSu)

Syyskuu

- 10.-12.9. Merireissu (Risto Esala)
vko 40 Etelän matka (Paavilainen)

Lokakuu

- 22-24.11 Ensilumileiri (Risto Esala)

Marraskuu

- 12.11. O-rengas (5/5)
4.12. Yleiskokous
4.12. P I K K U J O U L U T
-

Hakalan Henri avannon reunalla. Kuva AN.

Suoja-alueluvut vuodelle 2004

Nyt on taas se aika, että täytyy pohtia ensi kesän merileireihin liittyviä byrokraatia-asioita. Näistä merkittävin on ehdottomasti suoja-alue lupa.

Nykyisellä lainsäädännöllä suoja-alueilla sukeltaminen on luvanvaraista puuhaa kaikille. Luvat voidaan hakea yhteisökohtaisesti, jolloin toimitetaan yksi hakemus ja liitteenä listat sukelluskohteista eri suoja-alueilla sekä nimilistat syntymäaikoineen. Käytännön operointi merellä lupien kanssa on osoittautunut pääosin kivuttomaksi puuhaksi ja yhteistyö on sujunut hienosti. Pientä kitkaa on kerran saatu aikaiseksi, kun ilmoitukset oli tehty väärään paikkaan ja tieto ei kulkenutkaan sitten eteenpäin oikeaan merivalvontayksikköön lupauksesta huolimatta. Tässäkin tapauksessa oli saatu vain lisää muistoja reissusta ja kuvia Merikarhusta, mutta ei mitään sen

vakavampaa.

Yhtenä edellytyksenä toiminnan sujuvuudelle on se, että sukelluskohteelle mentäessä ilmoitettavia lupia on mahdollisimman vähän eli kaikki sukeltajat kuuluisivat mielellään saman luvan piiriin. Tämä tarkoittaa sitä, että parempi laittaa nimi listalle, vaikka sitä ei käyttäisikään kuin se, että kuvittelee saavansa luvan viime tingassa ja kiireellä.

Oletan tänäkin vuonna, että viime vuonna listalla olleet haluavat edelleenkin kuulua uuteen lupaan.

Jos haluat nimesi pois luvasta, niin kerro siitä allekirjoittaneelle. Jos et löydä nimeäsi oheisesta listasta, niin kerropa siitäkin allekirjoittaneelle ja kerro KOKO NIMI, SYNTYMÄAIKA (ei sotun loppuosaa) JA KANSALAISSUUS.

Viimeinen kohta sen takia, että allekirjoittaneen ei tarvitse munata

Näin käy, kun tekee ilmoituksia väärään puhelinnumeroon ja soppaan yhdistetään pari muuta sekaannusta.... Kuva Ari Ervaskivi

itseään kysellessään varmuuden vuoksi tyhmiä. HUOM! Jos hait viime kesänä lupia omin päin, niin liitä nyt nimesi yhteisölupaan!

Takaraja ilmoituksille on helmikuun lopussa. Virallisen lupakierroksen jälkeen haettavat luvat jokainen voi hoitaa itse parhaimmaksi näkemällä tavalla.

Lupaun tullaan liittämään näillä näkymillä seuraavat henkilöt:

Aaltonen Pasi, Ahola Petri, Artell Tom, Bragge Eero, Erkkilä Juha, Esala Risto, Forsberg Abigail, Hakala Henri, Hakala Lassi, Hakari Heidi, Heino Heidi, Hietanen Jyrki, Holstila Olli, Hopponen Jani, Huhtala Ari, Joki-Erkkilä Veli-Pekka, Jäntti Juha-Pekka, Järvelä Joonas, Kaarela Pekka, Kallio Marke, Kirjavainen Juha, Kolinummi Anu, Korpela Kalevi, Kukkonen Isto, Kuntola Juha, Kuntola Outi-Kristiina, Lahdensuu Vesa, Laitinen Marko, Lehtinen Mika, Leinonen Sakari, Leppäkoski Jari, Liljamaa Kaisa, Linna Jaana, Majalainen Juha, Makkonen Annika, Malinen Tero,

Mannila Juha, Mersalo Jaakko, Moisis Teemu, Mustonen Timo, Mäkinen Leena, Mäkiranta Reima, Nevalainen Vesa, Niemelä Kati, Niemelä Marko, Nissinen Antti, Nissinen Ari, Oikari Laura, Paavilainen Anne, Paavilainen Janne, Paavilainen Jari, Paavilainen Jouni, Parta Tarja, Paukkila Mikko, Paulajärvi Hanna, Pehkonen Pasi, Penttilä Matti, Perä Asko, Pulkkinen Pertti, Puttonen Kari, Rantanen Markku, Rantanen Tuula, Rasi Heikki, Rasi Jaakko, Rinkinen Jari, Rinkinen Tuula, Saksala Mauri, Schroderus Virve, Siili Arto, Siltanen Jukka, Sipilä Mika, Suutala Antti, Tauschi Ari, Toivanen Olli, Toivanen Sanna, Tourneur Hannu, Vaittinen Pekka, Vakaslahti Pasi, Viljanmaa Ulpu-Maaria, Viljanmaa Ville, Vuorinen-Saksala Johanna,

Antti Nissinen

Tunnelmia viimekesän merireissulta. Kuva TJ

Vapaasukellus

Vapaasukellusvastaava on nimikkeenä meillä kohtalaisen tuore. Tuollaisen tittelin olen kuitenkin saanut, joten ensimmäinen tehtäväni on esitellä lajia hieman O-renkaassa. Ehkäpä joku saa tästä kipinän lajin harrastamiseen. Yleissivistävää tietoa pyrin ainakin tarjoamaan.

Vapaasukellus ei sinänsä ole seurallemme mikään uusi aluevaltaus. Kaikki laitesukelluksen harrastajat tietävät mistä siinä on kyse. Maallikot puhuvat myös snorklaamisesta. Kohtalaisen tuore ilmiö Suomessa on kuitenkin lajin harrastajien järjestäytyminen yhdistykseksi ja suoritustason parantamiseen tähtäävä järjestelmällinen harjoittelu. Tamperella vakavia harrastajia alkaa olla jo mukavasti ja toimintakin on kohtalaisen organisoitua. Ainakin sille tasolle, että Kalevan uimahallista on saatu varattua vuorotkin harjoittelua varten.

Ensimmäinen mielikuva vapaasukelluksesta lienee monille valitettavasti verta yskivä mies elokuvasta "Suuri sininen". Kyseessä on kuitenkin erittäin monipuolinen laji mikä tarjoaa kaikkea kevyestä rentoutumisesta vakavaan kilpaurheiluun. Suurin osa harrastajista sijoittuu johonkin tuohon välille. Haudanvakavasta hengellä-leikkimisestä ei ole kyse, vaan elämyksistä joita kokee sitä mukaa kun oppii olemaan veden alla pitempiä aikoja. Vapauden tunne ja rajoittamaton liikkuvuus, rentoutuminen, välineiden vähyyys ja sukeltajan taudin riskin puute ovat hyviä syitä hurahtaa lajiin.

Rentoutuminen kaiken perustana

Kaikki hengenpidätystä kokeilleet varmasti tietävät tunteen kun keuhkoja polttaa ja pulssi jyskyttää. Kuka siihen haluaisi vapaaehtoisesti lähteä? Päin vastoin kuin voisi luulla, olennaisin tapa tuloksien kasvatamiseen ei ole se että oppii kontrolloimaan tuota ikävää tunnetta ja runtaamaan väkisin yhä pitempiä aikoja. Ensimmäinen asia mitä opitaan on rentoutuminen. Perinteisessä väkisin runtaamisessa ihminen jännittää tuskissaan koko kehoa ja räpiköi paniikinomaisesti eteenpäin. Pitkään suoritukseen pääsemisen avain on kuitenkin hapen kulutuksen minimoinnissa. Tähän pääsee vain kun oppii rentouttamaan kehonsa ja mielensä ja käyttämään vain niitä lihaksia mitä liikkumiseen tarvitaan. Rentoutuminen, oikea nopeus, oikea uintitekniikka ovat osa-alueita, joissa varsinkin aluksi kehitys on huimaa. Tulokset tuplaantuvat jo muutaman harjoituskerran jälkeen, kun huomaa mitä on tehnyt aina väärin. Bonuksena olo on kokonaisvaltaisen rento, kun ensin tunnin tai pari keskittyy rentoutumaan ja menee sitten sen päälle saunaan. Työstressi unohtuu ainakin hetkeksi...

Sisäinen delfiini

Olenainen osa vapaasukellustulosten parattamisessa on nk. sukellusrefleksin vahvistaminen harjoittelulla. Sukellusreflekiksi kutsutaan reaktiota joka aiheutuu kehossa sen altistuessa vedelle ja erityisesti

paineelle. Mukautuakseen muuttuneisiin olosuhteisiin keho hidastaa ruumiintoimintoja. Pulssi hidastuu, verenpaine alenee, ääreisverenkierto heikentyy ja verenkierto elintärkeissä elimissä voimistuu. Reaktio on synnynnäinen kaikilla ihmisillä. Osalla se esiintyy voimakkaampana kuin toisilla luonnostaan. Olennaista kuitenkin on että aktiivisella harjoittelulla sitä voi voimistaa ja näin sopeuttaa itseään pidempiin oleskeluaikoihin suuressa paineessa ja ilman lisäilmaa. Samalla tavoin voi harjoitella viivästyttämään hengitysrefleksiä. Hengitysrefleksin laukaisee hiilidioksiidin suuri osapaine keuhkoissa ja se on se "polttava tunne", joka pakottaa hengittämään. Sukellusrefleksin voimistuessa ja muutenkin harjoittelussa tunne heikentyy. Ylihengittämiseen ei pidä ryhtyä, sillä se "hujaa" kehoa luulemaan että hengityksen tarvetta ei ole, vaikka olisikin ja vaarana on tajunnan menettäminen. Hengitysrefleksiä voi kuitenkin oppia hillitsemään siten että kykenee olemaan hengittämättä pitempään. Luontainen suojamekanismi on silti jatkuvasti läsnä.

Haasteita kunnon mukaan

Laji sopii kaikille joilla ei ole muutenkaan sukeltamista estäviä terveydellisiä ongelmia ja tarjoaa paljon ikään, sukupuoleen tai fyysiseen kuntoon riippumatta. Toki suoritus tasoa parantaa hyvä fyysinen ja erityisesti aerobinen kunto, mutta se ei ole mikään edellytys kehittymiselle. Kyse on vahvasti henkisestä lajista. Tärkeintä on oppia rauhoittamaan

itsensä, hallitsemaan pelontunteensa sekä hallitsemaan hengitysrefleksiä. Näillä pääsee jo pitkälle. Toki kilpatasoi-osten tulosten saavuttamiseksi vaaditaan myös hyvää fyysistä kuntoa ja uintitekniikkaa. Vaikka suurimmalle osalle meistä on kyse vain elämysten saamisesta ja nautiskelusta saa lajista toki haastettakin jos sitä haluaa.

Lajissa kilpaillaan myös vakavasti usealla tasolla ja se on jaettu useaan eri alalajiin (kattojärjestö A.I.D.A:n luokitus). Näistä kategorioista puhutaan usein vaikkei varsinaista kilpailua harrastaisikaan. Harjoittelun ja kehittymisen seuranta on helpompaa kun jaotellaan millä osa-alueilla harjoitellaan ja kuinka kehitytään. Pääajit ovat Dynamic (pituus-sukellus), Static (hengenpidätys) ja Constant (syvyys-sukellus). Jokaisesta näistä on lukuisia variaatioita (mm. varusteiden suhteen).

Omana lajinaan lienee syytä mainita myös sukelluskalastus. Kyseessä lienee yksi primitiivisimmistä ihmisen harjoittamista pyyntikeinoista. Välineinä ovat normaalien vapaasukellusvälineiden lisäksi harppuuna ja poiju. Ajatus ei ehkä vetoa kaikkiin, mutta metsästysvietin omaaville kyseessä lienee puhdas ja haastava tappamisen laji.

Riskejäkin on

Kyseessä ei ole aivan riskitön laji, vaikka tähänastinen kuvaus on ehkä melko ruusuisen kuvan jättänytkin. Vesi ei ole ihmisen luonnollinen elinympäristö ja sellaisenaan aina hengenvaarallinen, jos huonosti käy. Vapaasukeltajan suurin uhka on

tajunnan menettäminen veden alla ja riski on suuri varsinkin noustessa pintaan nopeasti, kun paine keuhkoissa muuttuu rajusti. Jos oppii tuntemaan rajansa, eikä pyri niitä väkisin ylittämään, näin ei yleensä pääse käymään. Riski on kuitenkin aina olemassa ja siitä syystä vakavaa harjoittelua ei koskaan pidä tehdä yksin. Hapenpuutteesta johtuva ns. ”Samba” tai tajunnan menettäminen voi pahimmillaan johtaa jopa sydämen pysähtymiseen ja menehtymiseen. Siksi on äärimmäisen tärkeää kuunnella kehoaan ja pysyä omien suoritusrajojensa sisällä. Väkisin ei tehdä mitään.

Vesistöissämme sukeltaessa vaarana ovat tietysti myös kalaverkot. En ole kuullut että niin olisi käynyt, mutta ajatuskin verkkoon tarttumisesta ilman ilmasäiliötä on melko hyytävä.

Välineet ja harjoittelu

Mitä tarvitaan ja missä voi harjoitella? Perusvälineet ovat hyvin yksinkertaiset. Lajin monimuotoisuuteen kuuluu, että puhtaimmillaan et käytä mitään välineitä. Uimahousuja tai pukua suosittelen kuitenkin ainakin yleisillä paikoilla. Kylmemmissä vesissä pakolliseksi muodostuu märkäpuku. Perinteisellä 7 millisellä pääsee alkuun, mutta vakava harrastaja teettää itselleen mittailauksena erikoisvalmisteisen ohuehman puvun, joka pitää lämpimänä mutta mahdollistaa paremman liikkuvuuden. Räpylät ja maski voivat olla aivan perinteiset. Tosin pitemmälle kehittyessä kannattaa harkita erityisten vapaasukellusvälineiden ostoa. Pitemmät räpylät mahdollis-

tavat happitaloudellisemmän uintiliikkeen ja dynamicissa monoräpylän käyttö on kovin trendikästä.

Suomessa toimintaa näkyvimmin organisoii Freediving Team of Finland (www.freedivingfinland.com). Yhdistyksen Tampereen edustus harjoittelee Kalevan uimahallissa sunnuntaisin ja keskiviikkoisin.

Aloitin itse harjoittelun samalla kun laitesukellusharrastuksen, eli syksyllä 2002. Harjoittelusta puhuminen on tosin hyvin kyseenalaista, sillä asepalveluksen vuoksi en juuri altaassa ole ehtinyt käymään. Aloittaessani sukelsin räpylöillä pituutta n. 35-40 m ja ilman n. 25 m. Jo pelkästään syksyn aikana tulokset nousivat n. 65 metriin räpylöillä ja 40m ilman. Staticissa oli ensimmäinen tulos 1:40 ja tällä hetkellä oma ennätys 3:10. Kehitystä siis tapahtuu alussa todella nopeasti.

Lisää tietoa voi kysellä minulta tai suoraan FDTF:n Tampereen edustajalta, yhteystiedot löytyvät yhdistyksen sivulta.

Simo Kurra

Kuva Risto Kurra.

Stavangerissa Askon vieraana

Syksyn retki Norjan Stavangeriin alkoi 9. päivä lokakuuta, jolloin Kati, Marko, Pekka, farmariauto ja peräkärri siirtyivät Turkuun ja sieltä Ruotsiin. Näiden epätamperelaisten koettelemusten jälkeen 16 tunnin automatka olikin jo kevyttä tavaraa. Perille Stavangerin eteläpuolella sijaitsevalle leirintäalueelle saavuimme puolen yön aikaan, jossa seuramme Norjassa asustava jäsen, isäntänämme toimiva Asko meitä odottelikin. Yöllä emme pitkään jaksaneet ihmetellä vaan sovimme ainoastaan seuraavan päivän aikataulun ja menimme nukkumaan.

Päivän ensimmäisenä sukelluksena oli tutustumissukellus lähikohteelle. Lähes sata vuotta sitten uponnut höyrylaivan hylky sijaitsi n. 10 minuutin venematkan päässä. Matka kesti näinkin kauan, koska meitä isännöivän paikallisen sukelluseuran suurempi vene oli koko viikonlopun seuran retkellä kauempana merellä ja jouduimme turvautumaan kumi-veneeseen. Syvyyttä kohteella oli reilut 45 metriä, joten totuttautumiskohteeksi paikka oli oivallinen ;-)
Paluu seuran kerhotiloihin tapahtui ripeästi ja oli aika retken ehkäpä suurimpaan ongelmaan. Nostaisiko varusteet veneestä laiturille käsin, vai turvautuisiko ”kraanaan”. Koska seuraavana sukelluksena oli tarkoitus tehdä lyhyt yösukellus satamassa, ei ollut tarvetta täyttää selkäsäiliötä tai dekopulloja, joten pääsimme heti ruokailemaan. Kerhotilojen ahtaissa tiloissa tämä saatiin onnistumaan ja kaikki 3 mahtuivat ruokailemaan

reilun 100 neliön oleskelutiloissa. Kokonaisuudessaanhan tilat olivat moninkertaiset.

Illalla teimme reissun lyhyimmän sukelluksen, 38 minuuttia, ja kun jätimme täytöt seuraavalle päivälle, pääsimme nukkumaan puolen yön jälkeen.

Seuraava päivä alkoi vippailuilla ja täytöillä. Dekopulloihin tehtiin 50% seokset tuoreen Trimix blenderkurssin tuomalla varmuudella ja selkäsäiliöihin normaalia norjalaista meri-ilmaa. Täytöt eivät vieneet turhaa aikaa, sillä kerholla oli 5 kpl 50-80 litran varastosäiliötä, joista vuorottelemalla pullot saatiin jo pitkälle kuntoon. Koska suurempaa venettä ei vielä kukaan ollut palannut, lähdettiin seuraavalle sukellukselle autolla. Noin puolen tunnin ajomatka majapaikkamme suuntaan vei meidät kohteelle. Kohteesta antoi hyvän kuvan paikalla olevat 2 paikallista sukellusparia. Jos paikalliset sukeltajat kelpuuttavat paikan, kelpaisi se meillekin. Sukellus meni normaaliin tahtiin ja veden alla viihdyttiinkin lähes 70 minuuttia.

Kaikkiaan teimme 9 sukellusta, joista kolme jäi erityisesti mieleen. Yösukellus jolla näimme useita erilaisia rapuja (taskurapuja, pohjoisessa jättiläisrapujen näköisiä mutta selvästi pienempiä jne.), hummeri ja paljon kaloja sekä älyttömästi muuta elämää. Sukellus ”Lindön tunneliin” joka lähti n. 10 metristä ja jatkui 25 metriin sekä seinämsukellus, jolla näimme lukuisien rapujen ja muun vesieläinten lisäksi 6 metrin dekoissa vesiliinun.

Täytyy myöntää, että hetken piti jo miettiä onko oikea regu suussa ja mitä kaasua se antaakaan, sen verran oli erikoinen elukka reilun metrin päästä katseltuna.

Sukelluksista suurin osa kesti reilun tunnin, pisimmän ollessa 80 minuuttia. Oli mukava huomata, että vaikka aiemmin olen tottunut reilustikin palelemaan vedessä, toi uusi aluspuku täysin uuden tunteen. Normaalisti talvivarustuksesta sai vähentääkin yhden villapaidan ja kädetkin ylsivät niskan taakse venttiileille. Yösukelluksilla pientä rapua? oli jo liikaankin. Parveillessaan

lampun edessä ne himmensivät selvästi sen valoa ja välissä pitikin "harhauttaa" ne pois. Samaten kaasunvaihdoissa niitä sai sylkeä suusta. Seoskaasusukelluksetkin olisivat olleet mahdollisia jos selkäsäiliömme olisivat olleet happi-puhtaita, mutta nyt jätimme ne väliin, ehkä sitten ensi kerralla. Seuran edelleen aktiiviset sukeltajat olivat sukeltaneet ensimmäisen kerran 100 metriin trimiksillä jo vuonna 1987 ja kerhon kalusto oli DIY-miehen päiväunelmien kohde. Täyttöaseman kaikki venttiilijärjestelmät jne. oli itse tehty. Niihin oli viritetty sähköisesti

Marko operoimassa täyttöasemaa. Kuva Pekka Vaittinen.

toimivat käynnistyksen estot, jos kompressori oli paineellinen yms. Myös suodattimet olivat omaa tekoa ja kompressorin vieressä oli todistus parin kuukauden välein tehtävästä ilman laadun mittauksesta. Vaikka järjestelmä näytti ensin monimutkaiselta, oli se pienen opetteluun jälkeen erittäin helppokäyttöinen ja järkeenkäyvä. Käyttöä helpotti myös merkkilamput, jotka kertoivat mistä hanasta vääntää. Paikallisen seuran vene oli loistava. Väiillä veneessä oli toistakymmentä sukeltajaa tuplien kanssa, suurim-

malla osalla ainakin yksi dekopullo. Tämä oli ainoa kerta että paketteja viitsittiin edes hieman sijoitella. Kuitenkaan niitä ei vielä tarvinnut laittaa laitoja vasten pystyyn, vaan mahtuivat pohjalle lappeelleen. Paikallisten sukellustoiminta tuntui hyvin vireältä. Vaikka olimme paikalla normaalina syksyn viikkona, oli muutama paikallinen aina valmis mukaan sukeltamaan ja ajamaan venettä. Usein mukanaamme oli seuran talonmies Odvar, huonokuuloinen iloinen mies, joka ei osannut sanaakaan muita kieliä kuin

Kerhotilat olivat veden äärellä ja lastauskin kävi nosturilla. Kuva Pekka Vaittinen.

Kati ja Marko ihmettelemässä porantereää. Kuva Pekka Vaittinen.

Norjaa. Kummasti kykenimme kuitenkin sopimaan kaikki asiat, vaikka vähän aikaa välillä kuluikin. Asiaan tietysti saattoi vaikuttaa sää. Meitä varoitettiin kylmästä ilmasta ja luultavasti viikon mittaisesta sadekuurosta. Mutta ateriat söimme usein laiturilla T-paidassa ja auringon paisteessa. Kuulemma erittäin harvinaista tuohon aikaan. Suomalaisiin paikalla suhtauduttiin erittäin positiivisesti ja luottavaisesti. Kaikki tosin heittivät herjaa paikallisen TV-sarjan Pirkka-henkilöstä, ja suomalaisten tottumuksesta sukeltaa

ilmalla järjettömän syvälle. He käyttivät kaikilla syvemmillä sukelluksilla trimiksiä. Tosin meidän V-Planerilla tehdyt suunnitelmat 40-45 metriin he tuntuivat hyväksyvän kohtuullisen järkevinä.

Koskapa tämän jutun ja reissun välillä on ollut muutama kuukausi, saattaa asioissa olla hieman epätarkkuutta. Mutta nyt vain odottelemaan seuraavaa Norjan reissua maaliskuun alussa. Paikkoja on muuten vielä auki.

Marko Niemelä

Kivan näköisiä kämppiä meren äärellä. Kuva Pekka Vaittinen.

Tärkeitä puhelinnumeroita

Ei saatavilla nettiversiossa

YHTEYS puhelin kotiin, töihin ja gsm **TIEDOT**

Ei saatavilla nettiversiossa

Ei saatavilla nettiversiossa

2

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
pyydetään O-Rengas palaut-
tamaan osoitteeseen

SUKELLUSKAUPPA-AUTO

Wasser Spielen

Sulkavantie 218

015- 452 902, 050-517 8351

Auki joka päivä

http://members.tripod.com/~wasser_spielen/

Kauppa-auto Tampereella joka
kuukauden ensimmäisenä perjan-
taina (12-18) ja toiseksi
viimeisenä torstaina (10-18).

*Kaupalliset ehdot: käteiskauppa, mat-
kahuolto tai postiennakko. Posti/matka-
kulut lisätään hintoihin. Hintoihin
sisältyy ALV 22 %. Takuut ja
korjaukset: Wasser Spielen. Kaikki
oikeudet muutoksiin pidätetään.*